

Polihisztor

Sokszor lehet hallani, hogy a mai hatalmas ismeretanyag mellett egyre nagyobb szerepe van a specializációnak. Egy ember csak egy (vagy néhány) szakterületen tud kellően mély tudással rendelkezni.

A könyvelőnek viszont nem csupán egy (vagy néhány) területen kell a topon lennie. Gondoljunk csak bele ...

Az nem lehet kétség, hogy nagyon mélyre ható ismeretekkel kell rendelkeznie a számvitel területén.

Naprakészen kell követnie az adóváltozásokat. S nem csak egy-két adóról beszélünk, hanem a számos adótörvényen kívül a polgári jogban, az eljárási szabályokban, sőt még a büntetőtörvénykönyv előírásaiban is otthon kell lennie.

A könyvelőnek a munkájához – igaz, „csak” felhasználói szinten, de ott viszont - magas szinten IT ismerettel kell rendelkeznie. Az adatkezeléstől az új programok telepítéséig, az irodai szoftverektől a különböző szintű mentésekig sorolhatnánk a mindennapi munka során rutinszerűen megoldandó feladatokat.

S ahány ügyfél, annyi féle termelés technológia. Ahhoz, hogy a könyvelő helyesen alkalmazza a számviteli és adózási szabályokat, kiválóan kell ismernie a könyvelt cég tevékenységének sokszor a legapróbb részleteit.

S a könyvelésen kívül ott van még a bérszámfejtést, amit a vállalkozások a könyvelés részeként fognak fel. Valójában itt is több, komoly ismeretet igénylő szakmáról beszélhetnénk, úgy, mint bérszámfejtő, munkaügyes, Tb-s.

Üzem és munkaszervezési ismeretekre is bőven van szükség, hiszen a könyvelő az, aki külső szemlélőként legjobban látja az ügyfeleinél zajló folyamatokat, s fel tudja hívni a figyelmet a szükséges változtatásokra. S az ügyfelek sokszor azt is elvárják, hogy a könyvelő szervezze meg vagy át az információs csatornákat, bizonylati utakat.

Még lehetne sorolni az ismereteket, de a sor végén még egyet említsünk meg: pszichológia. A könyvelőt gyakran tartják a „rossz hír hozójának”, mert ő tájékoztatja a vállalkozásokat a jogszabályi változásokról, a fizetendő adókról, a nem helyes eljárásokról. Ezek a hírek viszont sokszor nem kellemesek a vállalkozásoknak, így nem árt, ha a könyvelő megtanulja, hogyan is lehet az információkat úgy tálalni, hogy ne vegyék a fejét, mint a történelemben sok rossz hír vivőjét.

Ezek alapján joggal mondhatjuk, hogy a könyvelők a gazdasági élet polihisztorai.

S most én itt megállok a gondolatok papírra vetésében, mert e polihisztorság társadalmi és anyagi elismerésének kérdése messzire vezető kérdés. De Te – Kedves Olvasó – gondold tovább ...